

Dosarul nr. 3ra-1152/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, M. Guzun, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Organizația de Creditare Nebancară „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Organizația de Creditare Nebancară „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Primăriei mun. Chișinău cu privire la anularea răspunsului și obligarea coordonării schiței abțibildurilor,

împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 09 august 2018 OCN „Easy Credit” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare cu privire la anularea răspunsului și obligarea coordonării schiței abțibildurilor.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că la 18 iunie 2018 s-a adresat cu cerere către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, solicitând coordonarea schiței abțibildurilor publicitare, ce urmau a fi aplicate pe geamurile imobilului aflat în proprietate privată, amplasat în XXX.

Prin răspunsul pârâtei nr. 21/1651-P din 16 iulie 2018, s-a refuzat în coordonarea schiței abțibildurilor publicitare și s-a făcut în acest sens referire la Regulamentul provizoriu privind autorizarea și amplasarea dispozitivelor de publicitate, a publicității exterioare, firmelor (inscripții și imagini exterioare) în mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 71/15 din 03 mai 2007, menționându-se că pentru toate amplasamentele pe clădiri și edificii, inclusiv aflate în proprietate privată (cu excepția informației amplasate în interior) este necesară obținerea unei autorizații.

Considera reclamantul că răspunsul este ilegal, deoarece conform art. 16 alin. (4) din Legea cu privire la publicitate nr. 1227 din 27 iunie 1997, amplasarea publicității exterioare pe clădiri și alte construcții aflate în proprietate privată se

coordonează cu organele teritoriale de arhitectură și nu necesită autorizarea specială a autorităților administrației publice, prin urmare această procedură nicidecum nu trebuia a fi încadrată de către autoritatea publică locală în prevederile Regulamentului nominalizat supra, care este net inferior Legii cu privire la publicitate.

A solicitat reclamantul anularea răspunsului nr. 21/1651-P din 16 iulie 2018, obligarea coordonării schiței abțibildurilor ce urmează a fi aplicate pe geamurile imobilului aflat în proprietate privată, transmis în folosință temporară către reclamant, amplasate în XXX (f.d. 1-2).

Prin hotărârea din 07 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de SRL „Easy Credit” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 58).

La 26 noiembrie 2019 SRL „Easy Credit” a declarat apel împotriva hotărârii din 07 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 69-70).

Prin decizia din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de OCN „Easy Credit” SRL.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat soluția primei instanțe privind respingerea acțiunii ca fiind justă și legală, având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, iar de către apelant nu au fost prezentate careva probe suplimentare în vederea demonstrării netemeinicii concluziilor invocate de prima instanță în hotărârea motivată.

De asemenea, Colegiul consideră că prima instanța corect a invocat precum că amplasarea abțibildurilor publicitare poate fi efectuată numai după obținerea autorizației în acest sens, fiind stabilit că OCN „Easy Credit” SRL inițiind procedura de obținere a autorizației, ulterior din motive necunoscute instanței, a renunțat la aceasta intenție.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantului, precum că nu este necesară obținerea unei autorizații în circumstanțele în care abțibildul nu intră sub incidența Regulamentului provizoriu privind autorizarea și amplasarea dispozitivelor de publicitate, a publicității exterioare, firmelor. Or, în conformitate cu pct. 1.1 din Regulamentul citat, prezentul Regulament stabilește condițiile de organizare și desfășurare a activității de autorizare și amplasare a dispozitivelor de publicitate, a publicității exterioare, firmelor (inscripții și imagini 6 din 6 exterioare) în municipiul Chișinău. Iar, scopul amplasării abțibildurilor a fost anume publicitar, prin urmare autorizarea și amplasarea acestora este reglementată de Regulamentul enunțat.

La fel, Colegiul a respins ca nefondat argumentul precum că prezenta speță urma a fi reglementată de Legea cu privire la publicitate, și nu de Regulamentul provizoriu privind autorizarea și amplasarea dispozitivelor de publicitate, a publicității exterioare, firmelor. Or, prima instanța corect a invocat că Regulamentul, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 71/15 din 03 mai 2007, nu vine în contradicție cu Legea nr. 1227 din 27 iunie 1997 cu privire la publicitate, dimpotrivă se completează reciproc, Regulamentul dezvoltând în detaliu normele legislative, prin urmare actele respective urmează a fi aplicate în cumul.

La 28 octombrie 2020 OCN „Easy Credit” SRL a depus recurs nemotivat, ulterior la 15 decembrie 2020 a depus recurs motivat împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei decizii noi prin care să fie admisă acțiunea integrală.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând argumentele indicate pe parcursul examinării cauzei.

În esență recurentul a menționat că, răspunsul autorității publice trebuia să fie cercetat în calitate de probă, or, opinia acestei autorități este de o valoare incontestabilă pentru soluționarea justă a litigiului.

Consideră că, instanța de apel eronat a concluzionat că abțibildul publicitar cade sub incidența Regulamentului provizoriu privind autorizarea și amplasarea dispozitivelor de publicitate, a publicității exterioare, firmelor în mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.71/15 din 03 mai 2007, din motiv că scopul amplasării abțibildului a fost unul publicitar.

A conchis că, instanța de apel eronat a constatat faptul că OCN „Easy Credit” SRL a început procedura de obținere a autorizației or, acesta din urma s-a adresat ghișeului unic din cadrul Primăriei mun. Chișinău pentru procedura de coordonare a schiței amplasării abțibildurilor. Însă la acest ghișeu unic, a fost obligat să completeze un formular tipizat emis de Primăria mun. Chișinău și care în mod abuziv nu prevede serviciul de coordonare, ci doar de autorizare.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 30 septembrie 2020, fiind recepționată de către OCN „Easy Credit” SRL la 16 noiembrie 2020 (f.d. 113 A).

Prin urmare, recursul nemotivat depus de OCN „Easy Credit” SRL la 28 octombrie 2020, ulterior la 15 decembrie 2020 recursul motivat împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, au fost depuse cu respectarea termenelor procedurale la depunerea recursului, în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ.

La 20 noiembrie 2020 în adresa intimatului, a fost expediată copia recursului nemotivat, ulterior la 17 decembrie 2020 recursul motivat, însă referință pe marginea cererii de recurs nu a fost depusă.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către OCN „Easy Credit” SRL, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Organizația de Creditare Nebancară „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh